30.

DE

BRACHII INFERIORIS OSSIUM FRACTURA.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ;

QUAS DEO JUVANTE & præſide M. PETRO SUE, ſecundo, antiquo Collegii Præpoſito & nunc Quæſtore, antiquo Scholarum Practicarum Anatomiæ & Chirurgiæ Profeſſore, Regiæ Academiæ Chirurgiæ Conſiliario & pro commercio extraneo Secretario, in generali Pariſienſi Præfecturâ Chirurgo ordinario, necnon Academiarum Monſpellienſis, Rothomagenſis, Divionenſis, Lugdunenſis, Burdigalenſis & Aurelianenſis Socio, tueri conabitur SYLVANUS FOSSIAT, Lemovicenſis, in almâ Univerſitate Pariſienſi præclaræ Artium Facultatis Magiſter, & in Scholis Practicis nuper Alumnus.

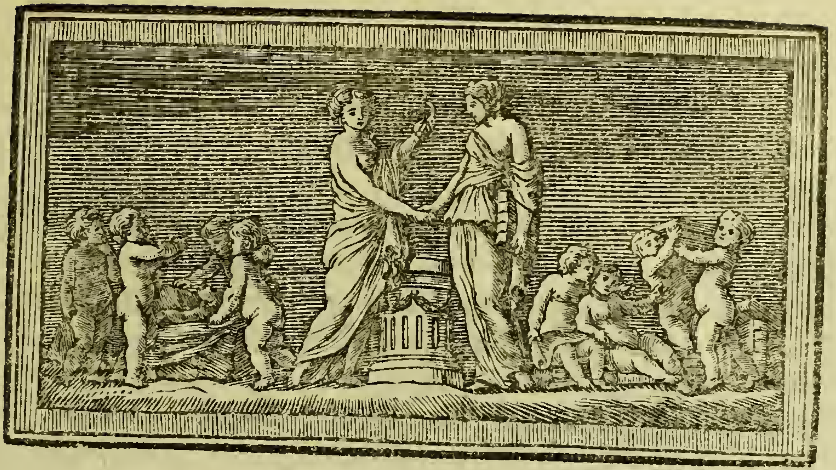
Die 24 Sabbati menſis Septembris, anno R. S. H. 1785, à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam,

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.
PRO ACTU PUBLICO,
ET
MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii, necnon Academiæ Typographi, viâ Cythareâ.

M. DCC. LXXXV.

D E

BRACHII INFERIORIS OSSIUM FRACTURA.

THESES ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

Brachium inferius duo oſſa præcipuè componunt, quorum unum *cubitus* vel *ulna*, alterum *radius* dicitur.

Cubitus, ferè pyramidalis, à brachii flexurâ ad extremam manum ſeſe extendit. Caput obtinet craſſum, binis ornatum proceſſibus, pro duobus humeri ſinubus. Horum proceſſuum externus *olecranum* ſeu *ancon*, internus *corona* aut *apophyſis coronoïdea*. Per tuberoſitatem aſperam atque apicem obtuſum terminatur ancon : angulum cubiti conſtituit tuberoſitas.

Apex in cavitate poſteriori extremitatis humeri, quandò brachium anteriùs extenditur, locatur. Corona inſtar roſtri acuminata eſt. In cavitate partis inferioris oſſis brachii ſuprà trochleam locatur, quandò cubitus flectitur.

In ſuperiori cubiti extremitate annotantur prætereà duæ cavitates ſemilunares, ſivè ſygmoïdeæ, una magna & altera parva. Illa, licèt pro unicâ ſumatur, duplex dici poteſt: quippè per cujus medium excurrit pars eminentior, laterà ſinûs aliquatenùs ſeparans. Cavitas hæc trochleæ, ſuprà quam obliquè volvitur, adverſa eſt, ginglymumque cum illâ accuratiſſimum conſtituit. Parva cavitas ſygmoïdea, lateralis & interna, caput radii ſecundùm partem lateralem recipit.

Cylindrica eſt pars cubiti inferior; ſpeciem colli præ ſe fert: parvâ apophyſi ſive proceſſu acuto, qui *ſtyloïdes* dicitur, à parte illius poſteriori enato, donatur.

Cubiti corpus triangulare in tres facies totidemque angulos dividitur. E tribus faciebus una anguſta atque rotunda, tuberoſitati olecrani oppoſita, non niſi à tegumentis contegitur. Altera lata atque cava, tertia plana, pluribus muſculis inſertionem præbent. Ex tribus angulis, duo obtuſi & alter acutus: inſertioni ligamenti, quod interoſſeum dicitur, hic inſervit.

Cum trochleâ oſſis brachii per ginglymum angularem, cum duabus radii exrremitatibus per ginglymum lateralem compoſitum, cum manûs oſſibus per ligamenta connectitur cubitus.

Radius juxtà longitudinem ſuam pauxillùm incurvatur & irregulariter triangularis eſt. In caput, corpus & baſim dividi poteſt. Caput admodùm breve eſt, in ambitu laterali quidem rotundum, ſed in ſupremitate depreſſum, parvoque ſinu præditum, externi oſſis humeri proceſſûs receptaculum. Dictum autem caput in latere interno excipitur à parvâ cubiti cavitate ſygmoïdeâ. Imum extremum radii valdè craſſum eſt & latum,

eique inſculpti ſunt duo ſinus, unus lateralis qui recipit parvum ulnæ proceſſum, alter in fine, quaſi duplex, pro oſſibus carpi recipiendis. Primo autem, quod ſub pollice locatur, conjungitur, mediante parvo proceſſu laterali. Portio media ſeu corpus radii pauxillùm incurvatum tribus, ſicut cubitus, tùm faciebus tùm angulis gaudet; è faciebus una rotunda, convexa, & duæ concavæ, ex angulis duo obtuſi, unus acutus & ſcindens.

Cum humero, cubito, & oſſibus carpi, nempe *naviculari*, *lunari*, & *triangulari* connectitur radius: cum cubito in duabus extremitatibus, duplici ginglymo laterali articulatur; cum oſſe brachii per cavitatem verticis capitis ſui, capitulo extremitatis inferioris humeri applicatam.

A radio etiam pendent motus tùm pronationis, tùm ſupinationis; primo motu ſuprà cubiti extremitatem inferiorem volvitur radii extremitas inferior. Secundo motu naturalem ſitum recuperat os.

Plurimi & quidem majores muſculi ulnæ & radio inſeruntur; atque etiam ligamenta, quorum præcipuum *interoſſeum* dicitur, & in totâ anguli interni tùm cubiti tùm radii longitudine originem habet.

EX CHIRURGIA.

Quoties fortè frangitur brachium inferius, oſſium quibus componitur vel alterum vel utrumque, & quidem nunc in medio, nunc propè extrema, rumpitur. Utrumque ſi fractum fuit, longè faciliùs ſingulum è ſede ſuâ diſturbatur; difficiliùſque proin ambo & reponuntur & conſolidantur. Alterutrum autem ſi ſolum fractum eſt, ſalvo altero, tum quod fractum eſt difficiliùs neque adeò longè excidit, faciliori negotio reponitur, repoſitumque in ſuo loco retinetur.

Cubiti fractura faciliùs quàm radii fractura dignoſcitur. Ad cubiti rupturam aſſignandam ſufficiunt communia fracturarum ſigna ; nempè viſus, tactus & auditus, dùm quis manum læſi brachii ; nunc introrsùm, nunc extrorsùm, movet. Aure etiam propiùs admotâ, ſtridor quidam ruptarum partium ſubauditur. Os integrum oſſi fracto tunc auxilium præbet. Quodcumque autem os frangatur, tunc cognoſcitur, ſi membrum manu comprehendatur, & alterâ manu ægri palma in pronum atque ſupinum convertatur. Nam os, quod integrum eſt, ſub prementibus digitis conſiſtit & renititur, fractum iiſdem cedit. Illud ligamentum quod inter oſſa medium eſt, os fractum ad alterum adducit.

Ad reponendum radium, cujus fragmenta versùs ulnam receſſerunt, intendere miniſter aliquis debet brachium, ipſeque Chirurgus manum ægri versùs ulnam deprimere, donec depreſſa radii pars attollatur. Quod ubi factum fuit, brachium ipſum ambabus manuum palmis diligenter utrinque comprimi debet, ita ut compreſſi hâc ratione muſculi inter ulnam & radium, partes hujus comminutas & diductas in ſedem ſuam rursùs excitent, compellantque.

Valentiùs extendi oportet membrum, ſi utrumque os fractum eſt : ſi verò radius ſolus perfractus eſt, membrum parùm & ita vertitur, ut manus inclinetur ad minimum digitum, ad pollicem verò intorqueatur, ſi cubiti adſit fractura, dùm depreſſa ejuſdem pars in ſedem priſtinam reſilierit. Hæc verò præcipua obſervatio neceſſaria eſt, ut dùm miniſtri extenſionem perficiunt, Chirurgus manûs utriuſque volâ, à parte brachii tam interiori quàm exteriori, muſculos introrsùm urgeat, quo quidem modo hæc duo oſſa à ſe invicem ad locum naturalem faciliùs compelluntur.

In continendis oſſibus omnia curioſiùs, & paulò magis adſtrictis faſciis feruliſque fieri oportet, ſi duo oſſa eaque obliquè

fracta ſunt. Nam ubi alterum integrum eſt, plùs opis in hoc, præcipuè ſi ſit radius, quàm in faſciis feruliſque eſſe ſolet.

Oſſibus repoſitis, ſi ambo frangantur, ſplenium ſpithamam longum palmamque latum, utrinque fiſſum, & in oxicrato, vel ſpiritu vini tinctum, circa partem fractam, capitibus diligenter circumductis, imponitur. Eo facto, bina ſplenia craſſa, ulnæque quoad longitudinem ferè æqualia, alterum interiùs, alterum exteriùs applicantur; ſuprà datis ferulis ex chartâ craſſiſſimâ eandem ferè magnitudinem habentibus (1). Deinde faſcia quædam, ulnam unam cum dimidiâ quoad longitudinem, tres digitos quoad latitudinem adæquans, unumque glomerem comprehendens, circum ſplenia ferulaſque ſic injicitur, ut binis ternisve ductibus circularibus circum locum fractum factis, ſenſim lineâ quâdam ſpirali, (gallicè *doloires*) ultrà cubitum aſcendat, ubi denuò ductus quidam circulares ante fiunt, quàm faſciæ pars extrema firmetur.

Alia faſcia, ſi neceſſe ſit, eodem quo prima loco circum brachium fractum volvitur, factiſque rursùs uno alterove ductu circulari, ductibus ſpiralibus paulatim versùs manum adducitur; exceptoque per quamdam velut habenam pollice, ad carpum retrahitur, ibidemque poſt unum alterumve ductum circularem denuò inſtitutum fibulâ firmatur (2).

Deligatione hunc in modum abſolutâ, brachium involutum mitellâ (gallicè *écharpe*) commodiſſimè excipitur, atque ſic inflectitur, ut manus ſcrobiculo ferè cordis immineat.

Uſurpatur pro hoc ſcopo mantile in habenæ ſive fundæ modum complicatum, & circa collum firmatum.

---

(1) Nonnulli, ut *Petitus*, ferulas has omittunt, eaſque inutiles judicant; in amborum oſſium fracturâ maximè neceſſariæ fiunt.

(2) Heiſt. Inſt. Chir. pars III. *De faſciis & vinct. Chir.*

Hæc deligatio, ſi nihil urget, per octo relinquitur dies, & poſteà ſimili modo iteratur. Renovatur etiam poſt quindecim dies. Sed ſub curationis fine quàm ſolertiſſimè providendum eſt ne, dum paulò diutiùs immotum continetur brachium, in ſuâ cum cubito articulatione indureſcat ſynovia, ligamenta rigeſcant, & cubitus immobilis efficiatur; quod ut præcaveatur, haud alienum fuerit, vinctum brachium, poſt quindecim aut viginti dies, altero vel tertio quoque die, ſed tamen circumſpectè extendere, paululùmque inflectere, imò & illud ſubindè oleo vel aquâ calidâ fovere; ſic naturalis ejus mobilitas conſervatur.

Intra triginta dies brachii inferioris oſſa confracta plerumque glutinantur.

Accidentibus, ſi quædam ſuperveniant, diætâ, ſanguinis miſſione, aliiſque mediis cognitis ſuccurritur.

FINIS.